

Servo da tutta la vita, un uomo ormai anziano faceva il pastore per il re.

Un giorno il re gli disse: «Vai a vendere le pecore al mercato e torna con il denaro e le pecore».

Il pastore, preoccupato per quell'ordine privo di senso, arrivò a casa mesto e di malumore.

«Padre, perché sei così triste?», gli chiese la figlia.

«Perché non posso ubbidire agli ordini del re», disse il pastore e le riferì l'incarico che gli era stato dato.

«Oh, non ti preoccupare», lo consolò la figlia. «Dormi e non prendertela. Domani vai al mercato, tosi le pecore, vendi la lana, prendi il denaro e torni dal re con i soldi e le pecore sane e salve».

Il pastore riposò in pace e al mattino seguente fece ciò che la figlia gli aveva suggerito.

Poi ritornò dal re con i soldi e le pecore.

«Bravissimo», gli disse il re mettendo il denaro nella cassaforte. «Ti regalo una mucca!».

Il pastore ringraziò e andò a casa con la mucca.

Questa però un giorno mentre pascolava entrò nel terreno del vicino: un nobile signore che mandò i suoi servi a catturarla.

Il pastore andò dal nobile a chiedere indietro la sua bestia, ma quello gli disse: «La mucca ha mangiato la mia erba e quindi è mia. Comunque, se vuoi, andiamo a chiedere il giudizio del re».

«Sì, lo voglio», disse il pastore. Lui e il nobile si presentarono davanti al re e raccontarono la loro storia.

Servitor de o viață întreagă, un om de acum bătrân lucra ca cioban pentru rege.

Într-o bună zi regele îi spuse: "Du-te la piață de vinde oile și întoarce-te cu oile și banii".

Ciobanul, îngrijorat de porunca fără sens, sosi acasă trist și îngrijorat.

"Tată, de ce ești așa de trist?", îl întrebă fata lui.

"Nu știu cum să îndeplinesc porunca regelui", spuse ciobanul povestindu-i cele întâmplate.

"Oh, nu-ți mai face griji - îl mângâie fata. - Dormi și nu te mai gândi. Măine mergi la târg, tunzi oile, vinzi lâna, iei banii și te întorci la rege cu banii și cu oile așa cum le-ai dus".

Ciobanul dormi liniștit și în ziua următoare făcu ceea ce îl sfătuisse fata lui.

Pe urmă se întoarce la palat cu banii și cu oile.

"Bravo! - îi spuse regele punând banii în ladă - Îți dăruiesc o vacă!".

Ciobanul mulțumi și se întoarce acasă cu vaca.

Aceasta însă în timp ce păștea intră pe pășunea vecinului: un boier care trimise servitorii să o prindă.

Ciobanul se duse la boier să-și ceară vaca dar acesta îi răspunse: "Vaca a mâncat din iarba mea deci e a mea.

Oricum dacă vrei mergem să ne judecăm în fața regelui".

"Da, vreau", spuse ciobanul și cei doi se prezentară în fața regelui povestind pățania lor.

Il re li ascoltò, poi disse: «Andate a casa e tornate domani mattina e chi di voi mi dirà chi è più grasso al mondo, cos'è che fugge più in fretta e cos'è che è più dolce e più morbido avrà ragione e si terrà la nucca».

Il nobile andò a casa e chiese consiglio alla moglie.

«Oh caro», gli disse la moglie, «è facile. Il più grasso è il maiale, quello che corre più forte è il nostro segugio che rincorre il coniglio quando scappa...».

«E più dolce e più morbido?», incalzò il marito.

«Più dolce è il miele e non c'è niente di più morbido dei nostri cuscini di piume d'oca».

Il nobile andò a dormire allegro, sicuro di vincere la sfida.

Anche il pastore andò a casa, preoccupato di perdere la nucca.

«Che cos'hai?», gli chiese la figlia e lui raccontò dei quesiti del re.

«Oh, padre», disse la figlia, «è facile. Vai a dormire e non ti preoccupare. Domani dirai che la cosa più grassa è la terra, che nessuno corre più veloce del pensiero e che nulla è più dolce del sonno e più morbido del cuscino fatto dalla mano su cui poggi la testa».

Il giorno dopo il pastore e il nobile si presentarono davanti al re.

«Allora nobileuomo», disse il re, «chi corre più veloce?».

«Io ho un segugio che prende il coniglio che scappa», rispose il nobile. «Nessuno è più veloce di lui».

«Non è la risposta esatta», disse il re e chiese al pastore di rispondere.

«Io dico che il più veloce è il pensiero perché io sono qua e il pensiero corre ai miei figli a casa che muoiono di fame», disse il pastore.

Regele îi ascultă după care spuse: «Întoarceți-vă la casele voastre și mâine dimineață veniți înapoi și care dintre voi îmi va spune ce este mai gras pe lume, ce aleargă mai repede și ce este mai dulce și mai moale, va avea dreptate și va ține vaca».

Boierul se întoarase acasă și ceru sfatul nevastei sale.

«Dragule – îi spuse nevasta – e simplu, cel mai gras e porcul, cel care aleargă mai tare e ogarul nostru ce urmărește iepurele când fuge...».

«Și ce e mai dulce și mai moale?», insistă bărbatul

«Mai dulce este miera și nimic nu este mai moale decât perna din pene de gâscă».

Boierul se duse să se culce vesel convins că o să câștige judecata.

Ciobanul se întoarase acasă și el, dar necăjit.

«De ce ești îngrijorat, taică?», îl întrebă fiica lui. El îi povesti că putea să-și piardă vaca dacă nu cunoștea răspunsul la întrebările regelui.

«Tată, dar e simplu – spuse fata. – Du-te și dormi, nu-ți face griji. Mâine ai să spui că lucrel cel mai gras este pământul, că nimeni nu aleargă mai repede decât gândul, că nimic nu este mai dulce decât somnul și nimic mai moale decât perna pe care ți-o faci cu mâna rezemată sub cap».

În ziua următoare ciobanul și boierul se prezentară în fața regelui.

«Deci boierule – spuse regele – cine aleargă mai repede?».

«Eu am un ogar ce prinde iepurele în fugă – răspun-

«Bene», disse il re e chiese al nobile chi fosse il più grasso.

«Io ho un maiale che pesa duecento chili e ha un sacco di lardo...».

Il re non lo lasciò finire e disse:

«Non è la risposta giusta e tu, pastore, che mi dici?».

«È la terra che ci nutre tutti, illustre signore».

«Giusto! E adesso, nobiluomo, dimmi la cosa più dolce e più morbida?».

«Il miele e la piuma d'oca», rispose il nobile meno sicuro di sé.

«Non è esatto», disse il re, «e tu pastore che dici?».

«Niente è dolce come il sonno e il cuscino di piuma d'oca è morbido, ma dormi meglio con la mano sotto la testa».

«Bene. Hai ragione e la mucca è tua. Ma, toglimi una curiosità, chi ti ha suggerito le risposte esatte?».

«Mia figlia», bisbigliò il pastore e il re volle metterla alla prova.

«Tua figlia?», esclamò. «E quanti anni ha?».

«17».

«È giovane. Bene, ti do un filo di canapa. Dille di tessere i vestiti per tutti i miei soldati, se no le taglierò la testa».

Il pastore arrivò a casa piangendo.

«Con questo unico filo, come puoi tessere tanti vestiti?», piagnucolava.

«Non ti agitare, padre. Vai a dormire e riposati», disse la figlia e al mattino gli diede un pezzo di legno.

«Portalo al re e digli che mi faccia i telai necessari perché io possa vestire il suo esercito».

se boierul. – rimeni nu e mai rapid decât el”.

“Răspunsul nu e exact”, spuse regele și ceru ciobanului să răspundă.

“Eu zic că mai iute este gândul deoarece eu sunt aici și gândul îmi fuge la fiii mei acasă ce mor de foame”, spuse ciobanul.

“Bine” – spuse regele și ceru boierului să răspundă la următoarea întrebare.

“Eu am un porc de 200 kilograme și are multă slănină...”.

Regele nu-l lăsă să termine și spuse:

“Nu, răspunsul nu e acesta, tu, ciobane ce-mi spui?”.

“E pământul care ne hrănește, măriă tă”.

“Corect, și acum, boierule, spune-mi lucrul cel mai dulce și mai moale?”.

“Mierea și pana de găscă”, răspunse boierul mai puțin sigur pe el.

“Nu e exact – spuse regele – tu ciobane ce-mi răspunzi?”.

“Nimic nu e mai dulce decât somnul și perna din puf de găscă care e moale, dar dormi mai bine cu mâna sub cap”.

“Bine, ai dreptate, vaca este a ta – decide regele. –

Dar spune-mi cine te-a sfătuit cu răspunsurile acestea?”.

“Fătuța mea”, se bălbâi ciobanul...

“Fiica ta!? – exclamă – Și câți ani are?”.

“17”.

Regele vru să-l pună la încercare.

“E tânără. Bine. Îți dau un fir de cânepă. Spune-i să

Il pastore andò e parlò al re. Questi incassò la sconfitta e volle fare un'altra prova.

«Prendi queste uova sode e di a tua figlia di farle covare e darmi i pulcini, se no le taglierò la testa».

Il pastore arrivò disperato dalla figlia e questa, senza scomporsi, diede le uova sode da mangiare ai fratelli, prese due pugni di semi di mais, li fece bollire, li mise in un fazzoletto e disse al padre: «Vai dal re e digli di seminarli, così avrà il granturco per allevare i pulcini».

Il pastore andò e mostrò i semi bolliti al re.

«Cos'è questa storia?», si indignò lui.

«Anche le uova erano bollite», disse il pastore. «Come possono le uova sode dare dei pulcini?».

«Tua figlia è davvero saggia», disse infine il re e chiamò un suo fidato consigliere.

«Vai a casa del pastore», gli ordinò, «e scopri come la ragazza abbia potuto rispondere con tanta intelligenza».

L'uomo andò e trovò la figlia del pastore seduta su uno sgabello con una camicia addosso.

«Non prendetevela signore, la nostra casa non ha orecchie», disse la ragazza.

«E tu hai fratelli?».

«Sì, e uno è andato a cambiare il nome ai semi».

«E ritarderà molto?».

«Se prenderà la via dritta sì, se farà il giro largo arriverà prima».

«E tua madre dov'è?».

«È andata dai vicini per fare di due vecchie una nuova».

Il consigliere non capì il senso di quelle parole e,

tese haine pentru toți soldații mei. Dacă nu va reuși am să-i tai capul”.

Ciobanul sosi acasă plângând.

“Cu firul acesta cum o să reușești să țezi atâtea haine!”.

“Nu-ți amări sufletul, tată bun. Du-te și te odihnește”, spuse fata și dimineață îi dădu o bucată de lemn.

“Du-l la rege și spune-i să-mi facă războaie de țesut ca să pot face haine pentru armata sa”.

Ciobanul se duse și-i dădu regelui bucată de lemn.

Acesta acceptă răspunsul și vru să o pună din nou la încercare.

“Ține ouăle astea fierte și spune fiicei tale să le pună la clocit, să-mi dea pui, că de nu am să-i tai capul”.

Ciobanul se întoarce diperat la fata lui iar ea fără să se piardă din fire, dădu ouăle de mâncare fraților săi; luă doi pumni de grăunțe de porumb, le puse la fiert, apoi într-o batică le dădu tatălui său și-i spuse: “Du-te la rege și spune-i să le semene, așa o să am porumb ca să cresc puii”.

Ciobanul se duse și arătă grăunțele fierte regelui.

“Ce înseamnă asta?”, se indignă regele.

“Și ouăle erau fierte – spuse ciobanul. – Cum pot ouăle fierte să dea naștere puilor?”.

“Fiica ta e cu adevărat înțeleaptă”, spuse în sfârșit regele și chemă un consilier de încredere.

“Du-te la casa păstorului – îi ordonă – și descoperă cum a reușit fata să răspundă cu atâtea înțelepciune”.

vergognandosi un po', le chiese spiegazioni.

«È facile!», disse la ragazza. «Se in casa non c'è un cane, la casa è senza orecchie, chiunque può entrare e uscire; mio fratello è andato a macinare il granturco e sulla strada c'è l'osteria; se lui passa di là, ritarderà, se farà il giro largo arriverà prima; e mia madre fa di due camicie vecchie una nuova. Tutto qui!».

«Ah... ho capito», disse il consigliere del re. Tornò al castello e raccontò l'accaduto.

Il re si sentì invadere da sentimenti d'amore per quella ragazza così intelligente e ordinò al pastore di farla venire a corte né cavalcando, né a piedi, né vestita, né svestita, né con un regalo, né senza un regalo.

«Se verrà così la sposerò, se no la punirò».

Il pastore raccontò tutto alla figlia.

«Non preoccuparti, padre», disse lei, calma come sempre. «Portami una coperta e un coniglio vivo e io saprò cavarmela».

Il padre ubbidì, la ragazza si coprì con la coperta, cavalcò un bastone di scopa, afferrò il coniglio e due colombe e partì per la reggia.

Arrivata al castello i cani del re le si avventarono addosso, ma lei li placò con il povero coniglio e giunta al cospetto del re gli porse a mani tese le due colombe.

«Ecco il regalo», disse e, come aprì le mani, le colombe volarono via e con esse il regalo che c'era e non c'era.

Anche i vestiti c'erano e non c'erano, perché la giovane non aveva vestiti, ma era tuttavia coperta e

Omul se duse și o găsi pe un scăunel îmbrăcată într-o cămașă.

“Nu vă fie cu supărare, boierule, dar casa noastră nu are urechi”, spuse fata.

“Tu ai frați?”

“Am trei surori și un frate care a plecat să schimbe numele grăunțelor”.

“Și o să întârzie mult?”.

“Dacă o să o ia pe strada dreaptă, da. Dacă o să facă înconjurul o să sosească mai devreme”.

“Și mama ta unde e?”.

“S-a dus în vecini să facă din două bătrâne una nouă”.

Consilierul nu înțelese sensul acelor cuvinte și rușinat ceru explicații.

“E simplu! – spuse fata. – O casă care nu are câine e fără urechi, oricine poate intra și ieși; fratele meu e plecat să macine porumbul care o să devină făină iar în drum e cârciuma; dacă el se întoarce pe acolo se va opri să intre, deci va întârzia, dacă o să o ocolească, va sosi devreme și mama mea s-a dus să facă din două cămași vechi una nouă”.

“Ah... am înțeles”, spuse consilierul regelui. Se întoarce la castel și povestii cele întâmplate. Regele simți că se îndrăgostește de acea fată atât de inteligentă și ordonă ciobanului să-i spună să vină la curte, nici călare, nici pe jos, nici îmbrăcată, nici dezbrăcată, nici cu dar nici fără dar.

“Dacă va veni așa, am s-o iau de nevastă, dacă nu, o voi pedepsi”.

cavalcando una scopa non la si poteva dire a cavallo e neppure a piedi.

«Ti sposerò», disse il re soddisfatto e da quel giorno visse felice a fianco della figlia saggia del pastore che divenne sua preziosa consigliera negli affari del regno.

Ciobanul povesti totul fetei.

“Nu-ți face griji, tată – spuse ea, cu calm ca totdeauna. – Adu-mi o pătură, un iepure viu și eu o să mă descurc”.

Tatăl o ascultă, fata se acoperi cu pătura, sări pe coada unei mățuri, prinse iepurile și doi porumbei și porni înspre castel.

Sosită la castel câinii regelui se aruncară asupra ei, dar ea eliberă iepurile și câinii începură să fugă după el. Sosită în fața regelui întinse mâinile și spuse: “Tată, darul”, dar cum deschise palmele porumbeii își luară zborul și cu ei și darul care era dar nu era.

Și hainele erau și nu erau, deoarece fata nu avea haine, dar era îmbrăcată și călărind pe coada unei mățuri nu se putea spune că era călare dar nici pe jos.

“Te iau de soție”, spuse regele satisfăcut. Din aceea zi trăi fericit alături de fata cea înțeleaptă a ciobanului care deveni o prețioasă sfătuitoare în problemele regatului.